

Dñica .xix. post trinita.

tis qui ad operandum pro lucro vel glia temporalis inueniunt fortissimi. ieiunant. transeunt mala. fatigant et sustentant. Sed ad faciendam unam penitentiam modicam pro peccatis suis timent lux illud psalmi. Trepidauerunt timore ubi non erat timor. Illis omnibus suadet euangelista. Luc. iij. Facite inquit dignos fructus penitentiae. exemplo marie magdalene de qua dicit Gregorius. in omel. xxxij. Quot habuit in se oblectamenta tot de se inuenit holocausta. Conuertit numerum virtutum ad numerum criminum ut totum fuisset deo in penitentia quicquid ex se contempserat deus in culpa. Sicque in hac nauem transfretauit in ciuitatem suam quam non eget sole nec luna ut luceant in ea. Sed claritas dei illuminat eam. Apoc. xxj. In hoc quo dedit nobis exemplum ut nauem penitentiae ex his quatuor fabricatam asseribus ascendamus. in ciuitatem celestem transfretemur.

De eadem dñica Sermo. iij.

Confide fili remittunt tibi peccata tua. Matth. vbi dicitur. Dicunt naturales et videmus interdum experientiam quod solem et suum radii tria a nobis subtrahunt. videlicet terra. nubes et luna. De primo videmus quod cum terra interponitur inter aspectum nostrum et solem sicut contingit de nocte tunc non videmus solem nec eius radios. Et manemus omnino in tenebris infra umbram terre. De secundo dicit dominus Ezech. xxxij. Sole nube tegatur. De tertio dicit autor sperere material. Cum luna fuerit in cauda vel capite draconis vel prope vel infra metas in coniunctione cum sole. tunc corpus lunare in se ponitur in aspectum nostrum et corpus solare. vnde obumbrabit solis claritatem. et ita sol patitur eclipsi. non quia deficit a lumine. sed quia deficit nobis propter interpositionem lune in aspectum nostrum et corpus solare. Spiritually per solem intellige christum. quia sicut sol radio intermisso in domum quantumcumque prius videatur pura ostendit eam habere pulueres qui tamen non videntur nisi in radio. ut patet in athomis. ita christus declarat domum conscientie in quocumque homine quantumcumque videatur honesta habere copiam magnam venialium saltem peccatorum. Quia quanto magis aliquis gratie diuine radii recipit. tanto magis frequenter se de erroribus propriis reprehendit. Sed istum verum solem iusticie tria ab aliquibus subtrahunt. Primum est terra mundialis cupiditatis. quia aliquorum sollicitudo et affectio ad terram dirigit et occidit eis sol in meridie. Dan. vij. Secundum est nubes temporalis vanitatis. Quia aliquid propter dignitates et honores et honores. que sunt quasi nubes ignite que ponuntur inter oculos superbiorum et ambitiosorum. christum verum solem ipsum videre non possunt sed in morte cum factis clare videbunt. non ad gaudium sed ad timorem et iudicium. iuxta illud. iij. Bachab. j. Spiritus affuit quod sol refulsit quod prius erat sub nube.

Tertium est luna carnalis voluptatis. Nam aliqui ita estuant igne carnalis voluptatis quod non possunt videre solem iocunditatis. iuxta illud psalmi. Supercecidit ignis et non viderunt solem. Et hoc ad presens patuit de superbis iudeorum phariseis qui fuerunt cupidi. ambitiosi et voluptuosi non poterant videre verum solem christum nec radii suorum clarorum miraculorum et beneficiorum. Nam cum hic dicitur ad paralyticum. Confide fili remittunt tibi peccata tua. quidam de superbis dixerunt intra se. Ecce blasphematur. Et imposuerunt christo pro soli blasphemiam. sicque obscuratur et in cordibus eorum in quibus mala de ipso cogitabant. nec tamen defecit a lumine intelligentie quo ad alios qui cura indigebant. Quia dixit ad istum paralyticum. Surge tolle lectum tuum et ambula in domum tuam ut narrat euangelium. in quo versus ad finem principaliter tria tangunt. Primo christi sana consolatio. ibi. Confide fili. Secundo reprehensio scribis facta interrogatio ibi. Et quid cogitatis mala. Tertio plene subsecuta laudatio. ibi. Videtes. Quod ad primum tangit medici christi sana consolatio cum dicit. Confide fili. Pro quo notandum confidentiam ut dicit Paulus. super lib. Sap. lec. xxxv. tribus generibus hominum est necessaria. videlicet dimicantibus. nauigantibus et egrotantibus. De eorum tres conditiones nobis conueniunt si vitam et statum nostrum pensemus. Sumus enim dimicantes contra tres hostes. videlicet carnem. mundum et diabolum continue prelia prestantes. quia tres tres hostes pugnant contra nos duplici manu. ut scilicet. f. xxj. b. si placet potest et hoc allegari. propter quod dixit david in psalmi. Multi bellantes aduersum me. Et. j. Bachab. iij. Non concupiscatis spolia. quia bellum contra vos est. Et quia pugnant in bello sumit secum scutum. sic et nos sumere debemus fidem que est scutum nostrum. Eph. vi. In omnibus sumetes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extingueri. In hoc scuto fidei depicta debemus habere virginem beatam cum filio. quia legitur in historiis Britanni. de arthuno rege quod in interiori parte scuti imagine virginis beate habuit. quam in bello fatigatus aspexit ipse et vires recuperavit. Isto modo si nos in bellis vite presentis triumphare velimus infra scutum fidei nostre imaginem virginis deponemus. Hanc respiciamus in eaque confidamus. quia ab ea virtutes et vires recipiemus. Ad quod hortatur Ambrosius de sancta virginitate sic inquit. Tanquam imago depicta vita Marie ex qua velut ex speculo refulget speculatio castitatis et forma virtutis. hinc sumatis exempla viuendi ubi tanquam in exemplari magisteria sunt impressa prebita. quid corrigere quid effugere quid tenere debeatis ostendit. Narrat Macrobius de naturis lapidum. c. xxxv. quod vna gemma que vocatur anthites habet infra se naturaliter more pregnantem aliam gemmam. Ista gemma

mam natura suggerere autis qdā cognoscit. et
 eā in suo nido qn pullos suos habuerit collo-
 cat inf pullos. et qd diu in nido suo fuerit nihil
 defortuny accidere pullis possit. Spūalr gem-
 ma ista significat Mariā. q lapidē angulare
 xpm in se opante spūscō pcepit et portauit. Pa-
 ter vō celestī nos tāq pullos suos in nido mi-
 litatis ecclie mō fouet. Sz ne p inimicos nros
 aliqō nob nocumētū extrinsec⁹ inferat. gemā
 istā Mariā i medio nrm posuit. q si eā deuo-
 te deferētes dilexerim⁹ ab hostib⁹ nos defen-
 det. et iō nos in armis nrarū virtutū nō cōfida-
 mus s in istī⁹ virtutis bñdictione meritū in q ē ois
 spes vite et virtutis. **Eccl. xxiij.** De qua exponi
 potest illud **Eccl. iij.** Eos q diligunt il-
 lam diligit deus. et q audit illā iudicat gentes
 et q intuebit eā pmanebit cōfidēs. **Secūdo** indi-
 gemus cōfidētia. qz sum⁹ nauigātes in piculo
 maris hui⁹ mūdi. Naute em si viderint imine-
 re piculū aut naufragiū adhuc cōfidētā de sa-
 lute sua habēt cū possint intingere lignum ali-
 qd vel tabulā. aut si viderint maristellā. De p-
 mo dic⁹ **Sap. xiiij.** Exiguo ligno credūt. i. con-
 fidunt homines ias suas. i. vitā suam tpalez
 et trāseuntes mare p ratem. i. p nauem liberati
 sunt. Spūalr xps dī exiguū. i. modicū lignū
 Modicū quidē pp̄ hūilitatē. Lignū pp̄ter
 fructus fertilitatē. De ei⁹ modicitate dic⁹ apo-
 stol⁹ ad **Heb. ij.** Cū autē q modico q̄ angeli mi-
 noratus ē. vīz iesum xpm q minorat⁹ ē pl⁹ q̄
 angeli in passiōe s̄m glo. videm⁹ p passiōem
 mort⁹ gloria et honore coronatū. Sz de hui⁹ li-
 gni fertilitate dic⁹ ps. **Erit tanq̄ lignū qd plā-
 ratū ē sec⁹ decursus aquarū qd fructū suū da-
 bit in tpe suo.** Istud lignū cui cōfidere debem⁹
 aīas nras fuit plāratū in terre bñdicta in incar-
 natiōe. i. in virgine gloriosa maria. de qua ps.
Bñdixisti dñe terrā tuā. Illa terra est bona q
 bñ culta ē. et reddit fructū tricesimū. sexagesi-
 mum siue centesimū. Sz ista ē multo melior et
 bñdicta que sine labore vel cultura pducit op-
 timū fructū et infinite bonitatis. Talis fuit be-
 ata vgo maria que sine nature sbidio genuit
 xpm. iō bñ dī. **Bñdixisti dñe terrā tuā.** Et sic
 lignū plāratū in tra solidat tra ex omī pte per
 radices suas et cōstringit ne defluat. Ita xps
 plātatus in vrgine maria mre sua eā solidauit
 virtutib⁹ et gratijs sic cōstringit q nūq̄ dissolui
 potuit p pctm. Illud lignū xps vīz pmo ger-
 minauit in miraculorū opatiōe. Qñ em lignū
 incipit germinare virt⁹ que latuit iuxta lignū
 se ostēdit. Eodē modo virtus que ē in xpo latu-
 erat vsq̄ ad tempus sue pdicationis. tunc se
 ostendit euidenter in miraculorum opatiōe.
Quia dic⁹ **Luc. iij.** Virtus de illo exibat et
 sanabat omēs. **Iō** dixit dominus **Ezech. iij.**
Multiplicabo germē et fructū. **Secūdo** istud

lignum fronduit in bona opatione. orando. sc-
 lunando. itinrando. **Quia** **Joh. iij.** Iesus fa-
 tigatus ex itinere sedebat supra fontem. **Ter-
 tio** floruit p fame diuulgationem. **Cañ. j.** **Vi-
 nea** mea floruit. **Odoz** floris vinee dicitur ser-
 pentes fugare. ideo bona fama christi fecit iu-
 deos scandalizari. **Quarto** folia produxit p
 doctrine salubris predicationē. **Verba** enim
 sunt sicut folia. **Quā** folia sunt sonora. et habēt
 figuram ligni **Apocal. vlt.** **Folia** ligni ad sa-
 nitatem gentium. **Quinto** produxit fructum
 in peccatorum absoluteione aut remissione sic
 hic. **Confide** fili remittunt tibi peccata tua **Et**
infra. filius hominis potestatem habet dimit-
 tendi peccata in terra. **Sexto** istud lignum su-
 st putatum in passione vt fructuz plus afferat
Cañ. ij. **Tempus** putationis aduenit. **Septi-
 mo** isti ligno fuit apodiamentū appositum. iux-
 ta illud **Act. x.** **Quē** occiderūt suspendentes
 in ligno. quādo christus peccata nra portauit
 in corpore suo super lignum crucis. **Octauo** il-
 lud lignum aruit in mortem. **Ideo** dic⁹ **Eccl.**
vi. **Relinqueris** vt lignum ariduz in heremo
Et in ps. **Arui** tanq̄ testa virtus mea. **Nono**
 illud lignum refluoruit in resurrectione. quia d
 ipso dixit **Joh. xiiij.** **Lignum** habet spem si p
 scisum fuerit rursus virescit. et rami eius pul-
 lulant. **Ideo** ipsemet dixit in ps. **Refluoruit** ca-
 ro mea. **Decimo** vsq̄ ad celum creuit videlicet
 in sua ascensione. **Iuxta** illud **Ps. viij.** **Eleua-**
ta est magnificentia tua super celos. **Undeci-
 mo** et vltimo iterum fructificauit in spiritus san-
 cti missione. **Iuxta** illud **Apoca. xxij.** **Ex** vtra
 q̄ parte fluminis lignum vite. id est christus.
 quia s̄m diuinitatem est vbiq̄ afferens fruct⁹
 duodecim per menses singulos. id est. eterna-
 liter reddens fructum suum et folia. id est. ver-
 ba ligni ad sanitatem gentium. **Ecce** peccator
 homo tale lignuz est christus cui secure potes
 confidere animam tuam. quia lignum vite est
 his qui apprehenderint eam. videlicet veram
 sapientiam christum. **Beatus** videlicet est vt
 erit hic in spe et ibi in re **Proverb. iij.** **De** secū-
 do videlicet de stella maris sic est. quia si vide-
 rint eam naute sciunt dirigere iter suum. **Sed**
 quādo sic ē q nec solem nec lunam aut stellas
 videre possunt. de salute desperant. **Iuxta** il-
 lud **Act. xxvij.** qd dicit **Lucas.** **Neq̄** sole ne-
 q̄ sideribus apparentibus. iaz ablata est spes
 omnis salutis nostre. **Moraliter** si vitam no-
 stram dirigere velimus ad portum salutis eter-
 ne stellam maris. id est. **Mariam** post christū
 attendamus cōtinue oculo cōfidētie et spei no-
 stre. **Unde** **Bern.** supermissus est omei. ij. p-
 pe sinez dicit. **Maria** est p̄clara eximiaq̄ stel-
 la super hoc mare magnum et spatiosum ne-
 cessario subleuata. micans meritis. illustrans

exemplis. q̄q̄ te intelligis in hui⁹ seculi profluuio magis inter pcellas ⁊ tēpestates fluctuare q̄ p̄ terraz ambulare. ne auertas oculos a fulgorib⁹ sideris si nō vis obrui pcellis. Si in surgunt venti temptationū si incurri scoplos tribulationū respice stellā. inuoca Mariā Si tactaris supbie vndis. si ambitōis. si detractōnis. Si iracūdia. si auaricia. aut carnis illecebra nauiculā cōcusserit mētis respice stellā. inuoca Mariam. **B**ern. Porrigam⁹ gei preces n̄ras cū fiducia. dicentes illud **Esa.** xlvij. Audi hec delicata ⁊ habitās cōfidēter. Et licz x̄go maria hec oret cōtinue nō tñ cōtinue pericula maris euadim⁹. Nā x̄ps q̄rta vigilia noctis laborātib⁹ discipulis venit ⁊ dixit **Mar.** vj. Cōfidite ego suz nolite timere. ⁊ ascēdit ad illos in nauē ⁊ cessauit v̄tus. Tertia cōfidentia nob̄ necessaria ē q̄n sum⁹ egrotātes. Multum em̄ cōfert laborātī aliq̄ infirmitate cōfidentie ⁊ sperare in medico suo ⁊ diligere medicum ⁊ sperare salutē suā. Ad aut̄ spes ⁊ cōfidentia de salute futura sit infirmo necessaria patz p̄ hec metra. Speret q̄ metuit morituros viuē vidi. Spe duce victuros spe moriēte mori. Ad x̄o amor cōfidentia ⁊ spes multū cōferant egrotō patet p̄ quandā narrationē quā ponit **Sene.** lib. iij. narrationū siue declarationum declaratione q̄nta. vbi ponit talis casus. Quidā filium suū abdicauit. i. abdicat⁹ studuit medicine. Cōtigit p̄rem grauiē infirmari redit filius tā fact⁹ medicus ⁊ curauit p̄rem Et facta cura recōciliat p̄ri. Accidit postea q̄ vxor patris ⁊ nouerca filij infirmitate cōsimili laborauit q̄ laborauit añ pat̄ su⁹. Iubet fili⁹ a p̄re curare nouercā fili⁹ se excusat. abdicat̄ secūdo. P̄r ḡ ac cusauit filiū d̄ eo q̄ noluit qd̄ sciuit ⁊ posset curare nouercā. Ad aut̄ sciuit ⁊ potuit s̄ p̄bas. qz p̄rem curauerat de morbo p̄sili. Fili⁹ respōdit q̄ nescit an eā possit curare vel nō. licet infirmitate cōsili laboraret. Nā alteri⁹ spei cōfidentieqz ⁊ amoris ē pater ad filiū q̄ nouerca. Cōfidentia em̄ ⁊ seps p̄ris de filio fuit fortassis magna cā cure. **In** subdit **mḡ.** Magis prodest egris spes ab eo curari a q̄ volunt. Adoraliter exq̄ sum⁹ ex pctis infirmi. qz null⁹ p̄t dicere. **B**ūdū ē cor meū. pur⁹ suz a pctō **Proū.** ij. Nō sūme neceria ē nobis cōfidentia ⁊ spes taz de habēda sanitate q̄ de medici x̄pi bonitate. qz q̄tūcūqz sit infirmitas illa spūalis magna de facili curabimur si cōfidim⁹ ⁊ speram⁹ **In** cui⁹ figura x̄pus paralytico hic signant̄ dixit. Cōfide fili remittunt̄ tibi pctā tua. s. p̄ me tanq̄ p̄ verū deū. qz sol⁹ de⁹ hz p̄tātē in terra dimitte/re peccato. ⁊ hic dicit̄ in euāgelio. Et **Aug⁹.** i lib. cōtra **Julianū** cōfirmat. Nemo inq̄t tollit pctā nisi sol⁹ de⁹. Et **br̄s Amb.** Ille em̄ solus dimittit pctā q̄ solus p̄ peccatis mortuus est.

⁊ nō solum tollit peccatū sed etiam sol⁹ dimittit debitū eterne mortis. vt deducit **br̄s Au.** **gustin⁹** sup̄ isto x̄bo p̄s. xxxj. Quoz tecta sūt pctā. i. abolita ⁊ coopta. Ex quib⁹ v̄bis doctorum concludit q̄ minister ecclesie cuiuscunqz sit stat⁹ vel dignitatis vel cōditionis pprie loquendo nec peccata remittit nec penā. **S**z di. quid ergo faciunt ministri ecclesie quib⁹ commissit de⁹ p̄tātē absoluendī a pctis **Joh.** xx. Quoz remiseritis peccata remittunt̄ eis. ⁊ q̄rum retinueritis retenta erunt. Ad hoc dicūt doctores q̄ licet sacerdotes absoluāt a peccatis. tñ multo aliter q̄ deus. naz sacerdotes sic absoluunt q̄ solum indicant ⁊ ostendūt in facie ecclesie hoies absolutos. ⁊ eis a deo peccata remissa. Cōcordat **mḡ sen.** lib. iij. dist. xvij. Et talem potestātē christ⁹ contulit discipulis ⁊ eozū successorib⁹ videlicz pape ⁊ ep̄is. ⁊ cōmuniter omnib⁹ sacerdotib⁹ absoluendī a peccatis. Et ideo quādo vere iudicant homines solutos a peccatis om̄es sancti in gloria eozū absolutionem approbant ⁊ confirmant. **Unde Aug⁹.** in lib. de peni. exponēs illud **Matth.** xvj. Quodcūqz ligaueris sup̄ terrā. ⁊c. dicit h̄ ē. ego de⁹ ⁊ omnes celestis militie ordines ⁊ om̄es sancti in gloria mea laudant vobiscuz ⁊ cōfirmant quod ligatis ⁊ solutis. **I**do refert **Cesari⁹** in dialogo q̄ quedā mulier concepit a pprio filio ⁊ pepit filiū. Que cōtrita sup̄ hoc peccato ⁊ cōfessa remissa ē ad papā. Que cum venisset ad **Innocentiū** tertiū sine omni pudore cū puulo cōstebat publice peccata magna cū cōtritione. dicens. Peccaui cū pprio filio d̄ quo cōcepi hunc filiū. Volens eā papa p̄bare ait. Reuertere cras in tali habitu in quo itra/sti ad filium tuū q̄n peccasti cū eo. **A**t illa vest in camisia iterum clamans pro venia. **P**papa considerans cordis eius amaritudinem dixit. **V**ade remissa sunt tibi peccata tua. **A**udiens autem hoc vnus cardinalium contra papam murmurauit q̄ tam grande peccatum tam facilliter dimitteret. **T**unc ait papa. **S**i male egi possideat me diabolus ⁊ torqueat. **S**i autem bene. possideat te et torqueat. **S**tatim diabolus possidebat cardinalem ⁊ grauiter vexabat quozqz papa pro eius liberatione orauit. **E**cce q̄ deus et omnis eius curis remissiones eius approbavit. **I**deo confide o peccator remittuntur tibi peccata tua. **P**ropter enim defectum confidentie **Chayn** ⁊ **Judas** incurabiles extiterunt et de misericordia dei desperauerunt. **D**e **Chayn** habetur **Genesis.** iij. vbi ait. **M**aior est iniquitas mea q̄ vt veniā merear. **D**e **Juda** dicitur **Matthēi** vicesimo septimo. **Q**uia abiit et laqueo se suspendit. **E**t allegatur de penitētia distinctione. iij. **I**nter. ⁊. c. in salicib⁹. **I**deo dicit **Augustinus.** xvij.

q. v. c. Si nō hz. Judas plus peccauit desperando q̄ xp̄m tradendo. Ideo debet confidere pctōr̄ r̄ nullo modo desperare. Quia desperatio valde displicet dō. qz maximū est pctm̄. qz Irido. de sū. bo. Despatio ē peior om̄i peccato. Et Aug. sup. Job. Solū desperatiōis crimē ē qd̄ veniā mereri n̄ pot̄. Propt̄ qd̄ dicit Ber. Res cōfusa o res mēstruosa pctōr̄ū desperatiū de dei misericōdia cū oia pctā originalia venialia r̄ mortalia ab origine mūdi cōmissa diuine misericōdie compata sint q̄si vna gutta aq̄ contra pelaḡ mar̄i toti. h̄ ille. Cōfide ergo o peccator cōfide in deo r̄ spera corrigēdo peccata. quia fm̄ Bern. nulla ē culpa que non habeat veniā. Sed di. q̄s. videt̄ q̄ aliqua sunt peccata que non remittunt̄. Quia dicit dñs Bar. xij. r̄ Bar. iij. r̄ Luc. xij. Qui peccauerit in sp̄m̄ sc̄m̄. nō remittet̄ ei h̄c neq̄ i futuro. Que ergo sunt illa pctā dicit mgr̄ sen. lib. ij. di. xliij. Quidā dicit̄ illud pctm̄ eē desperatiōis v̄ obstinationis. Obstinatio ē durate mētis in malicia p̄tinacia p̄ quā hō fit ipenitēs. Despatio ē. q̄ q̄s penit̄ diffidet de dei bonitate estinans suā maliciā diuine bonitatis magnitudinē excedere. Sicut Cayn q̄ dicit. Peior ē iniquitas mea r̄c. Strūq̄ d̄r pctm̄ i sp̄m̄ sc̄m̄. qz sp̄m̄ sanctus ē maior p̄ris r̄ filij r̄ benignitas q̄ se inuicem r̄ nos diligūt q̄ tanta ē cur̄ finis nō ē. Sz querit mgr̄ in eadē distinctiōe. vtrū om̄is obstinatio mētis in malicia obdurate om̄isq̄ desperatio sit pctm̄ in sp̄m̄ sc̄m̄. Et r̄ndet ponēdo duas vias. Quidā inq̄t dicit̄ oēm despationē r̄ obstinationē pctm̄ eē in sp̄m̄ sc̄m̄. qd̄ si est aliq̄ illud pctm̄ remittit̄. qz multi etiaz obstinatissimi r̄ despatissimi cōuertunt̄ vt ait Aug. sup. illud ps. lxvij. Cōuertā in pfundū maris id ē. in eos q̄ erant despatissimi. r̄ ibi. Mittit crystallū doct̄ sicut bucellā. i. obstinatos facit aliorū discipulos. Sc̄m̄ istos pctm̄ illud d̄r irremissibile. non qn̄ aliq̄m̄ dimittat̄. sz qz vix aut raro r̄ difficult̄ dimittit̄. Nō em̄ solui crystallus nisi vehementis sp̄s impetu. Alij v̄o tradunt nō q̄libet obstinationē vel despationem appellari pctm̄ in sp̄m̄ sc̄m̄. P̄ illā tñ quā comittat̄ impenitētia. Et fm̄ hos pctm̄ d̄r irremissibile eo q̄ nunq̄ dimittat̄. Quia fm̄ Aug. hoc solū pctm̄. s. impenitētia veniā mereri nō pot̄. Sz tñ idē Aug. de v̄bis dñi de impetētia q̄ ē blasphēmia in sp̄m̄ sc̄m̄ sic ait. Ista impenitētia vel cor ipenitēs q̄diu q̄s in hac carne v̄uit nō pot̄ iudicari. De nullo em̄ despatum ē q̄diu patiētia dei ad p̄niam adducit. Paganus est hodie. Judeus infidelis ē hodie. hereticus ē hodie. sc̄ismaticus ē hodie. qd̄ si eras amplectat̄ catholicā pacē r̄ sequat̄ catholicā veritatē. quid si isti quos i quocūq̄ genere erroris notas r̄ tāq̄ desperatissimos damnas an/

q̄ finiāt vitā istā agūt penitētia r̄ iueniāt veram requiē r̄ vitā in futuro. Nolite q̄ an̄ tempus iudicare quicq̄. hec Aug. Quia vbi supra dicit̄ nō pot̄ sciri de aliquo vtrū peccauit ad mortē vel in sp̄m̄ sc̄m̄ nisi cū ab hac vita discesserit nisi forte alicui p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ mirabiliter reuelatū fuerit.

Quinta. xx. post trinita. Sermo. f.

Nolite inebriari

vino in quo est luxuria. ad Ep̄. v. Sc̄m̄ naturales orez ē piscis habitans in mari. r̄ ē adeo magnus qz vix pot̄ eum portare decē equi. Ideo piscatores qn̄ capiunt eum dat ei bibere vinū qd̄ multuz diligit de q̄ tñ bibit qz inebriat̄. r̄ sic facili a paud deportat̄. Sp̄ualit̄ p̄ mare mūd̄ p̄ns intelligit̄. De quo Job. iij. Qui gradit̄ sup. fluct̄ maris. Ille sup. fluct̄ maris ambulat q̄ leuitas mōi superat atq̄ calcat. In h̄ natant hoies tanq̄ pisces sed ab eo extrahunt̄ p̄ euāgelicas p̄dicatiōes. Iux̄ illud Bar. xij. Sile ē regnū celozū sage ne. i. doctrine euāgelice misse in mari. i. in mundum. r̄ ex om̄i genere pisciū cōgreganti. i. taz bonozū q̄ malozū. pauperū r̄ diuitū hominū inter quos sunt qd̄ā magni in virtutib̄ qz a demōnib̄ capti nō possunt. nec ad vitia deportari. Idcirco infernales piscatores vix demōsel pcurāt interdū vt tales inebrient̄. r̄ sic capiatur in peccatis sicut factū ē de Loth Gen. xix. qui pcuratē diabolo inebriat̄ est r̄ incestū cū filiabus ppetrauit. Idē dicit̄ Hiero. Loth quez Sodoma nō vicit vna vicerūt. quia venē merito estuans de facili spumat in libidinē. Nam diabolus vti hac cautela ad capiēduz homies qua v̄sunt cōtra africanos carthaginēses. Refert em̄ Juli⁹ frontin⁹ de duce quodā carthaginēsi qui habuit bellū cōtra africanos qui carthaginensib̄ rebellabant. Fuerunt aut̄ africis nimis auidi de v̄no qd̄ intelligens dux v̄sus est tali cautela. Accepit enim m̄lta dolia et miscuit vinum cum succo mandragore que ē herba somnifera fm̄ Aristotelē in de somno et v̄gilis. Facit enim homines ita dormire qz sūt insensibiles. Dolia igitur sic infecta misit in torijs relinquēs. Afric̄ aut̄ gaudentes tentoria inuadūt. r̄ iueniētes victualia r̄ de v̄no in abundantia comederūt r̄ biberūt de v̄no infecto. Et statim oēs somno oppressi sūt vt nullo mō se iuuare possent. Hoc explorās dux redijt. et eos cepit r̄ trucidauit. Sp̄ualiter carthago interpretatur suscitatio. et significat demonem qui suscitatur aduersus nos varia prelia. Inde carthaginenses alij demones qui pugnant cōtra africanos. id est. christianos qui rebellant eis. Sz diaboli inēdū capiūt eos p̄ vinū i q̄ mixta ē luxuria qz i pctis dormiāt ne violētā eoz